

**PAASTON NELJÄS SUNNUNTAI
PYHITTÄJÄISÄMME JOHANNEKSEN, PORTAITTEN KIRJOITTAJAN,
SUNNUNTAI**

EHTOOPALVELUS

Avuksihuutostikiiroina 6 oktoehoksen ylösnousemusstikiiraa ja nämä pyhän stikiirat, 8. säv.

Liitelauselma: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel.

Pyhittäjä isä Johannes, / totisesti Sinä kannoit alati kurkussasi Jumalan ylistystä. / Sinä viisas tutkiskelit käytännössä Jumalan innoittamia sanoja / ja sait rikkaudekseeni niistä kumpuavan armon. / Sinä tulit autuaaksi, // kun tuhosit kaikkien jumalattomien juonet.

Liitelauselma: Sillä Herran tykönä on armo, runsas lunastus Hänen tykönänsä. Ja Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ylistäkää Häntä, kaikki kansat.

Kunniallinen, autuas isä Johannes, / Sinä kyynelvirroilla puhdistettuasi sielusi / ja kokoöisillä rukouksillasi lepytettyäsi Jumalan / lennähdit ylös Hänen rakkauteensa ja Hänen ihanuuteensa, / johon olet nyt ansiosi mukaan / kanssakilvoittelijaisi kera ainaisesti iloiten osallistunut, // oi Jumalassa viisas pyhittäjä!

Liitelauselma: Sillä Hänen armonsa meitä kohtaan on voimallinen, ja Herran uskollisuus pysyy iankaikkisesti.

Pyhittäjä isä Johannes, Sinä uskon kautta järkesi siivillä ylennettyäsi Jumalan tykö / inhosit petollista yhteyttä maailman kanssa, ja otettuasi kannettavaksi ristin / Sinä seurasit kaikinäkevää Herraa, / ja kieltäytymiskilvoituksillasi / Sinä jumalallisen Hengen voimalla // alistit hillittömän ruumiisi ymmärrystä palvelemaan.

Kunnia - -. 5. säv.

Pyhittäjä isä, kuultuasi Herran evankeliumin sanat / Sinä jätit maailman katsoen rikkauden ja kunnian mitättömiksi. / Sen tähden Sinä huusit kaikille: / Rakastakaa Jumalaa, niin saatte iankaikkisen armon! / Älkää pitäkö mitään Hänen rakkauttansa parempana, / että saisitte levon kaikkien pyhien kanssa, / kun Hän tulee kunniassansa. // Heidän rukousten tähden, Kristus, varjele ja pelasta meidän sielumme!

Nyt - -. *Vuorosävelmän stikiira Jumalansynnyttäjälle*

Virrelmästikiirona vuorosävelmän stikiirat

Kunnia - -. *2. säv.*

Kunnioittakaamme Johannesta, / maan päällä olevaa enkeliä / ja taivaissa olevaa Jumalan ihmistä, / maailman oikeata koristusta, / hyvyydellään ja hyvillä teoillaan ihmisiä ilahduttavaa, / - häntä, josta itsensäkieltäjät kerskaavat! / Sillä istutettuna Jumalan huoneeseen hän kukoisti hurskaasti / ja niin kuin seetripuu erämaassa // enensi pyhyydellään ja vanhurskaudellaan Kristuksen hengellisten lammasten laumat.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjän stikiira*

Oi ennennäkemätöntä ihmettä, / kaikkia muinoin tapahtuneita suurempaa! / Kuka on tuntenut äitiä, joka olisi miehettä synnyttänyt / ja joka olisi koko luomakunnan Valtiasta käsissänsä kantanut? / Mutta Sinä, oi Puhtain, / joka olet Jumalan päätöksestä syntynyt Lapsukaista sylissäsi kantanut / ja jolla on Hänen edessänsä äidillinen uskallus, / älä lakkaa rukoilemasta Häntä meidän puolestamme, / jotka Sinua kunnioitamme, / että Hän laupeudessaan armahtaisi meitä // ja pelastaisi meidän sielumme.

Ylösousemustropari ja pyhittäjän tropari

8. säv.

Kyynelvirroillasi Sinä teit hedelmättömän erämaan hedelmälliseksi / ja syvillä huokauksillasi sait vaivannäkösi kantamaan satakertaisen hedelmän. / Sinusta tuli valistaja, joka loistat maailmassa ihmeitten valoa. // Pyhittäjäisämme Johannes, rukoile Kristusta Jumalaa pelastamaan meidän sielumme.

Jumalansynnyttäjän tropari

Oi Hyvä, meidän tähtemme Neitseestä syntynyt ja ristinkuoleman kärsinyt Herra, / joka olet kuolemalla kuoleman kukistanut ja Jumalana ylösousemuksen ilmisaattanut. / Älä ylenkatso niitä, jotka Sinä, armollinen, olet kädelläsi luonut, vaan osoita ihmisrakkautesi, / ota vastaan synnyttäjäsi

meidän puolestamme edeskantamat rukoukset // ja pelasta, oi Vapahtaja, epätoivoinen kansa.

(Tai: **1. säv.**

Sinä, oi jumalankantaja isämme Johannes, / tulit erämaan asukkaksi, / ruumiilliseksi enkeliksi / ja ihmeiden tekijäksi: / saatuasi paastolla, valvomisella ja rukouksilla taivaalliset lahjat / Sinä parannat sairasten taudit ja sielut, jotka luoksesi uskossa tulevat. / Kunnia olkoon Hänelle, joka antoi Sinulle voiman. / Kunnia Hänelle, joka Sinut seppelöi. / Kunnia olkoon Hänelle, // joka Sinun kauttasi kaikille parannusta vuodattaa.

Jumalansynnyttäjän tropari

Gabrielin julistaessa ilotervehdyksen Sinulle, oi Neitsyt, / tuli yht'aikaa sen äänen kanssa kaikkien Valtias lihaksi Sinussa, / pyhässä arkissa, niin kuin vanhurskas Daavid oli sanonut. / Luojasi kantajana Sinä tulit taivaita avarammaksi. / Kunnia olkoon Sinut asunnokseen ottaneelle, / kunnia Sinusta ilmestyneelle, // kunnia Hänelle, joka Sinun synnytyksesi kautta on meidän vapahtanut.)

AAMUPALVELUS

Vuorosävelmän mukaiset antifonit. Aamuevankeliumi. Nähtyämme Kristuksen ylösnousemisen. Psalmi 51.

Kunnia - -. **8. säv.**

Synninkatumuksen ovet avaa minulle, oi Elämänantaja, / sillä aamusta varhain pyrkii Sinun pyhään temppeliisi minun henkeni, / joka kantaa peräti saastutettua ruumiin temppeliä. / Mutta Sinä, Armollinen, // puhdistu se laupiaalla armollasi.

Nyt - -.

Pelastuksen poluille ohjaa minut, oi Jumalansynnyttäjä, / sillä minä olen häpeällisillä synneillä saastuttanut sieluni / ja olen suruttomuuteen kaiken elämäni tuhlannut. / Mutta Sinä esirukouksillasi vapahda minut // kaikesta saastaisuudesta!

6. säv.

Armahda minua, Jumala, / Sinun suuresta armostasi, / pyyhi pois minun syntini / Sinun suuresta laupeudestasi!

Ajatellen pahojen tekojeni paljoutta / minä, onneton, vapisen / hirmuisen tuomiopäivän pelosta. / Mutta laupeutesi armoon turvaten / minä Daavidin tavoin huudan Sinulle: / Armahda minua, Jumala, // Sinun suuresta armostasi!

Oktoehoksen kanonit (6 troparia), triodionin kanoni (4 troparia) ja pyhittäjän kanoni (4 troparia).

Triodionin kanoni

1. veisu. 5. säv. Irmossi

Pelastajalle Jumalalle, / joka kuljetti kansan meren yli kuivin jaloin ja upotti faraon kaikkine sotajoukkoineen, / Hänelle ainoalle veisatkaamme, // sillä Hän on ylistettävä.

Troparit

Kristus Vapahtaja, minä olen tullut rosvojen käsiin joutuneen ja heidän haavoittamaan puolikuolleeksi jätetyn kaltaiseksi, sillä olen samalla tavoin täynnä syntieni haavoja.

Tuskissaan hän huusi Sinulle, Vapahtaja: Älä ylenkatso minua, joka olen hirveästi sairas, vaikka olenkin antanut ryövärien ryöstää Sinun rikkautesi! Minäkin rukoilen näin: Ole armollinen ja pelasta minut!

Kristus Vapahtaja, paranna minut, sillä väärien ja pahojen ajatusten ryövärit ovat synnin ruoskin ruoskineet minun mieleni! Pelasta minut, oi armorikas!

Jumalansynnyttäjälle

Kristuksen puhdas Äiti, Sinä synnytit itsestäsi lihaan tulleen, mutta Isän helmoista eroamattoman Jumalan. Rukoile lakkaamatta, että Hän pelastaisi luomansa kaikista vaaroista!

Pyhittäjän kanoni, Ignatioksen runo

Irmossi. 8. säv.

Kuljettuaan veden yli kuin kuivaa maata / ja päästyään Egyptin vaivasta Israel huusi: // Veisatkaamme Lunastajallemme ja Jumalallemme!

Troparit

Kohottuasi tästä surkuteltavasta aineellisuudesta aineettomaan, hengelliseen valoon, valista minut, pyhittäjä Johannes, kantamalla puolestani rukouksia Herralle!

Imettyäsi pidättyväisyyden makeutta Sinä hylkäsit hekumain karvauuden. Sen tähden Sinä, isä, sulostutat meidän aistejamme enemmän kuin hunaja ja vaha.

Sinä nousit hyveitten huipulle, Sinä syljit maahan painavia hekumoita, oi pyhittäjä isä, ja osoittauduit laumallesi pelastuksen makeudeksi.

Jumalansynnyttäjälle

Sinä, joka Isän viisauden ja Sanan olet sanoin selittämättömästi synnyttänyt, paranna minun sieluni paha haava ja sydämeni tuska!

Katabasia. 4. säv.

Minä avaan nyt suuni ja se täytetään Pyhällä Hengellä, / ja sanani tulvivat kuninkaallisen Äidin kunniaksi. / Minä vietän juhlaa kirkkaasti riemuiten // ja iloiten veisaan ylistystä hänen ihmeillensä.

3. veisu. 5. säv. Irmossi

Vahvista, Jumala, meidät voimallasi / ja hillitse harhaoppisten raivoisat hyökkäykset // sekä ylennä meidän sarvemme!

Troparit

Minun vaeltaessani elämän tietä rosvot haavoittivat minut himojeni kautta, mutta minä rukoile Sinua, Kristus, kohota minut jaloilleni jälleen!

Ryövärit ovat ryöstäneet minun mieleni ja jättäneet minut puolikuolleena rikkomusteni haavoihin, mutta paranna minut, oi Herra!

Himot ovat riisuneet minut Sinun käskyistäsi ja hekumat minua ruoskivat, mutta Vapahtaja Kristus, voitele minut armollasi!

Jumalansynnyttäjälle

Puhdas Jumalan Morsian, rukoile lakkaamatta Sinusta saapunutta, että Hän päästäisi perkeleen eksytyksestä meidät, jotka ylistystäsi veisaamme!

Toinen irmossi. 8. säv.

Sinä, Herra, olet luoksesi kiiruhtavien vahvistus / ja pimeydessä olevien valkeus. // Sen tähden henkeni veisuin ylistää Sinua.

Troparit

Pyhittäjä, Sinä poltit kilvoituksen hiilellä himojen ohdakkeet ja vaalit munkkien joukkoja.

Kilvoituksen hajuaineet tekivät Sinut, pyhittäjä, pyhityksen mirhavoiteeksi, hyväksi tuoksuksi Jumalan edessä.

Harrastaen kieltäytymisen sääntöjen noudattamista Sinä kyynelvirtoihisi hukutit himosi, kuten Jumala hukutti muinoin mereen faaraon joukot.

Jumalansynnyttäjälle

Puhdas Jumalan Äiti, pidätä ajatuksieni levoton kapina ja ohjaa mieleni Poikasi puoleen!

Katabasia. 4. säv.

Jumalansynnyttäjä, Sinä elävä, ehtymätön lähde! / Vahvista hengessä juhlaan
kokoontuneet veisaajasi / ja jumalallisessa kunniassasi / tee heidät kelvollisiksi
saamaan kunnian sepeleet.

Triodionin katismatropari, 5. säv.

Kun Sinun puhdas ristisi, meidän Vapahtajamme, on meillä pelastuksen
aseena, me sen kautta huudamme Sinulle: Pelasta meidät Sinä kaikkien
armorikas Jumala, joka vapaaehtoisesti kärsit meidän edestämme!

Kunnia - -. Pyhittäjän katismatropari, 4. säv.

Hyveinesi Sinä loistit taivaaseen ja jumalisuudessa vahvistuneena nousit
selvästi näkemisen äärettömään syvyyteen. Sinä saatoit häpeään pahojen
henkien kaikki väijytykset ja varjelet ihmisiä niiden vahingolta, oi Johannes,
hyveitten portaat! Ja nyt Sinä rukoilet palvelijoillesi pelastusta!

Nyt - -. Jumalansynnyttäjän tropari

Jumala, joka istuu kerubi-istuimella ja oleilee Isän helmoissa, istuu
lihallisesti Sinun helmassasi, oi Valtiatar, ikään kuin valtaistuimella. Niin Hän
on tullut kaikkien kansojen kuninkaaksi, ja ymmärtäväisesti me nyt veisaamme
Hänelle. Rukoile, että Hän pelastaisi Sinun palvelijasi!

4. veisu. 5. säv. Irmossi

Herra, minä kuulin Sinun nousemisestasi haudasta, // ja ylistin Sinun
voittamatonta voimaasi!

Troparit

Rosvot ryöstivät minulta jumalaiset tekoni ja jättivät minut kärsimään
haavoistani tuskaa.

Vapahtaja, epävakaat aivoitukseni ovat riisuneet minut Sinun
käskyistäsi, ja niin olen nyt rikkomusten ruoskima.

Leviitta kulki ohitseni nähdessään minut haavoittuneena makaamassa,
mutta pelasta Sinä minut, minun Vapahtajani!

Jumalansynnyttäjälle

Juuri Sinua me kunnioitamme, avioon käymätön Jumalansynnyttäjä, ja
Sinun satamaasi me uskovaiset turvaamme.

Toinen irmossi. 8. säv.

Herra, minä kuulin Sinusta sanoman ja peljästyin! / Minä käsitin Sinun tekosi,
// ja ylistin Sinun valtaasi, oi Herra!

Troparit

Tuoksuvana niittynä ja hyveitten elävänä paratiisina Sinä kasvatit pidättyväisyyden kukan, jolla ravitset kaikkia, jotka Sinua kunnioittavat.

Sinä, isä, olet totisesti tullut meille, kuten Mooses ja Daavid, lainsäätäjäksi, sillä Sinä olet antanut meille kieltäytymisen säännöt sekä ohjeet erakoille. Sen tähden me Sinua autuaaksi ylistämme.

Pidättyväisyyden veteen istutettuna Sinä, autuas isä, osoitit kukoistavaksi köynnökseksi, joka kannat jumalisuuden rypäleitä.

Jumalansynnyttäjälle

Jumalan Äiti, Sinä olet synnyttänyt meille Hänet, joka on ajassa ilmestynyt, mutta on ulkopuolella aikaa Isästä säteillyt. Rukoile hartaasti Häneltä pelastusta niille, jotka Sinua kiitosvirsin ylistävät!

Katabasia. 4. säv.

Profeetta Habakuk katsellessaan hengessään / Jumalan käsittämätöntä päätöstä Sinun, kaikkein Korkeimman, / lihaksitulemisesta Neitseestä huudahti: // Kunnia olkoon Sinun voimallesi, oi Herra!

5. veisu. 5. säv. Irmossi

Aamusta varhain me huudamme Sinulle, oi Herra: / Pelasta meidät, sillä Sinä olet meidän Jumalamme, // ja toista, paitsi Sinua, emme tunne.

Troparit

Jeesus, minä olet haavoitettu samoin kuin muinoin rosvojen käsiin joutunut. Katso sieluni haavoja ja paranna minun sairauteni!

Rikkomusten ruoskien tuska on heikentänyt minun sieluni ja sen tähden makaan alastomana jumalallisista hyveistä. Kristus, minä pyydän: Pelasta minut!

Minut nähneet pappi ja leviitta sivuuttivat minut selvästi voimattomina, mutta laupiaana Sinä nyt annoit minulle pelastuksen ja autoit minua.

Jumalansynnyttäjälle

Valtias Vapahtaja, minä pyydän, älä ylenkatso minua, jonka mielen ryövärit ovat tuskallisesti ruoskineet, vaan ole minulle armollinen Synnyttäjäsi esirukousten tähden!

Toinen irmossi. 8. säv.

Miksi olet minut kasvojesi edestä hyljännyt, oi laskeutumaton Valkeus, / ja miksi on vieras pimeys minut viheliäisen peittänyt? / Kuule rukoukseni, käännytä minut // ja ohjaa askeleeni Sinun käskyjesi valkeuteen.

Troparit

Autuas isä, Sinä sammutit kaikki himot taistojesi vilvoituksella ja sytytit rakkaudella ja uskolla roihuamaan pidättyväisyyden lampun. Sinusta tuli himottomuuden valistus ja päivän poika.

Jumalallisella viljelemiselläsi Sinä, isä, kasvatit uskon rypäleen, panit sen viinikuurnaan ja puristit kilvoituksen tuskin, niin Sinä täytit pidättyväisyyden hengellisen maljan ja ilahdutat laumasi sydäntä.

Miehuullisesti kestätyäsi Sinua vastaan sotivien vihollistesi hyökkäykset ja heidän Sinulle tekemät arvet Sinä, oi autuas osoitit pidättyväisyyden pylvääksi, paimentaen laumaasi Jumalan antamalla sauvalla ja hoitaen sitä kieltäytymisen laitumilla ja vetten luona.

Jumalansynnyttäjälle

Seuraten huultesi lausumia sanoja me ylistämme Sinua autuaaksi, oi Puhdas, sillä tehtyään Sinulle totisesti suuria tekoja on Herra Sinut ylentänyt, ja synnyttyään Sinun kohdustasi on osoittanut Sinut totiseksi Jumalanäidiksi.

Katabasia. 4. säv.

Kaikki hämmästyivät Sinun jumalallista kunniaasi, / sillä Sinä, aviota tuntematon Neitsyt, kannoit povessasi yli kaiken olevan Jumalan / ja synnytit iankaikkisen Pojan // ja nyt lahjoitat rauhan kaikille, jotka Sinulle ylistystä veisaavat.

6. veisu. 5. säv. Irmossi

Syvyys peitti minut, / suuri kala tuli haudakseni, / mutta minä huusin Sinulle, ihmisiä rakastavalle, // ja Sinun oikea kätesi, oi Herra, pelasti minut.

Troparit

Herra, minä olen himoillani kuluttanut jumalallisen elämäni, olen kokonaan syntieni haavoittama; nyt turvaudun Sinuun ja rukoilen: armahda minua!

Himoilla ruoskittuaan mieleni rosvot ovat ryövänneet rikkauteni ja jättäneet minut ikään kuin kuolleena, mutta ole minulle armollinen, Herra, ja pelasta minut!

Kun leviitta näki ruoskanjälkien tuskan, hän ei kestänyt haavojani, vaan meni ohitse, mutta Sinä, ihmisiä rakastava, vuodatit minuun runsaan armosi.

Jumalansynnyttäjälle

Oikein on meidän ylistää Sinua, kunniakas Maria, oikeauskoisten kerskaus, tuleksa kulumattomana pensaana, vuorena, elävinä portaina ja taivaan porttina.

Toinen irmossi. 8. säv.

Vapahtaja, ole minulle armollinen, / sillä minä olen paljon syntiä tehnyt / ja rukouilen Sinua: / Nosta minut ylös pahuuden syvästä kuilusta, / sillä Sinun puoleesi olen kohottanut huutoni: // Kuule minua, minun pelastukseni Jumala.

Troparit

Sinä olet saanut sieluusi Hengen jumalallisen rikkauden: nuhteettoman rukouksen, puhtauden, arvokkuuden, hellittämättömän valvomisen, kieltäytymisen rasitukset, joista Sinä tulitkin Jumalan huoneena tunnetuksi.

Sinä, viisas, sivuutit alhaisen, halvan aineen, siivitit mielesi aineettomalla rukouksella ja osoittauduit täydellisen elämäsi kautta ylhäisen päämäärän perilliseksi.

Kilvoituksen hiellä Sinä totisesti sammutit vihollisen nuolten hiilet, Sinä sytytit uskon tullen ja poltit harhaoppien uskottomuuden pauhun.

Jumalansynnyttäjälle

Siionista oli säteilyt Korkeimman Ihanuus, joka on Sinusta, oi Aviontuntematon, pukeutunut sanoin selittämättömästi ruumiilliseen asuun, ja Hän on maailman valistanut.

Katabasia. 4. säv.

Tulkaamme, Jumalassa viisaat, / viettäköämme Jumalanäidin jumalallista ja kunniakasta juhlaa, / paukuttakaamme riemuiten käsiämme // ja hänestä syntynyttä Jumalaa ylistäköämme.

Kontakki, 4. säv.

Itsekieltämyksen todelliseen korkeuteen / asetti Sinut Herra ikäänkuin jonkun kiintotähden, / joka johdattaa valollansa maan ääretkin, / oi opettaja Johannes, / meidän isämme.

Iikossi

Sinä, isä, teit totisesti itsesi Jumalan huoneeksi, jota selvästi kaunistivat jumalalliset hyveesi, loistavana kultana Sinulla oli usko, toivo ja totinen rakkaus, Sinä sääsit jumalallisia ohjeita ja kilvoittelit pidättyväisyydessä lihattoman tavoin, Sinä saavutit ymmärryksen, miehuullisuuden, siveyden ja nöyryyden ja ne Sinut ylensivät. Sen tähden Sinä olet saanut iankaikkisten rukousten valkeuden ja olet päässyt taivaan asuntoihin, oi opettaja Johannes, meidän isämme.

Minean synaksaari ja sitten tämä:

Samana päivänä, paaston neljäntenä sunnuntaina, muistellemme pyhittäjäisäämme Johannesta, Portaitten kirjoittajaa.

Säkeitä

Sinä, Johannes, joka lihassa eläessäsi olit kuollut, elät iankaikkisesti, vaikka näytätkin hengettömältä kuolleelta. Sinä jätit kirjan, nousun Portaat, ja se osoittaa nousun tien.

Hänen esirukoustensa tähden, Jumala, armahda ja pelasta meidät. Amen.

7. veisu. 5. säv. Irmossi

Korkeasti ylistetty isäin Herra sammutti tulen liekin / ja langetti kasteen nuorukaisille, / jotka yksin äänin veisasivat: // Kiitetty olet Sinä, Jumala.

Troparit

Ryövärit ovat käyneet minun kurjan kimppuuni ja ruoskittuaan jättäneet minut ikään kuin hengettömän kuolleen. Sen tähden minä pyydän Sinulta: Jumala, pidä minusta huolta!

Huikentelevaiset ajatukseni ovat ryövänneet minun järkeni ja lyötyään minut himoillani haavoille ovat jättäneet minut puolikuolleeksi syntieni paljouteen, mutta, Vapahtaja, pelasta minut!

Kun leviitta näki minut haavojeni tuskissa, hän ei kestänyt parantumattomia vammojani, vaan meni ohitse, mutta paranna Sinä minut, minun Vapahtajani!

Jumalansynnyttäjälle

Kristus, Neitseestä lihaksi tulleen Sinä pelastit minut ja vuodatit haavoihini runsaan armosi. Sen tähden minä Sinua ylistän.

Toinen irmossi. 8. säv.

Juudeasta kerran Babyloniaan joutuneet nuorukaiset / polkivat pätsin liekit maahan Kolminaisuus-uskon voimalla ja veisasivat: // Kiitetty olet Sinä, meidän isiemme Jumala!

Troparit

Sinä, isä, olet vaalinut laumaasi ylhäisen valtakunnan vihreällä laitumella ja uskonkappalten sauvalla karkotettuasi pois harhaoppien pedot Sinä veisatit: Kiitetty olet Sinä, isiemme Jumala!

Sinä olet käynyt Kristus Kuninkaan häähuoneen iloon pukeutuneena kutsujan arvoiseen asuun, ja siellä olet saanut asettua aterialle huutaen: Kiitetty olet Sinä, isiemme Jumala!

Synnissä kastumatta Sinä, isä, osoittauduit pidättyväisyyden virraksi, joka huuhdot aivoitukset ja puhdistat saastasta ne, jotka uskoen huutavat: Kiitetty olet Sinä, isiemme Jumala!

Jumalansynnyttäjälle

Sinun kohdustasi, Jumalansynnyttäjä, on syntynyt lihaksi tullut kaikkien Herra. Sen tähden me oikeauskoisesti pitäen Sinua Jumalansynnyttäjänä huudamme Sinun Pojallesi: Kiitetty olet Sinä, isiemme Jumala!

Katabasia. 4. säv.

Jumalassa viisaat eivät palvelleet luotua Luojan sijaan, / vaan miehuullisesti torjuttuaan uhkaavan tulen iloitsivat veisaten: / Kiitetty olet Sinä, // yli kaiken ylistetty isiemme Herra ja Jumala.

8. veisu. 5. säv. Irmossi

Sinulle, kaiken Luojalle, / nuorukaiset pätsissä kohottivat yli maailman sointuvan kiitosvirren: / Kaikki luodut, veisaten ylistäkää Herraa // ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Troparit

Aivoitusteni ryövärit ovat turmelleet minun elämäni rikkomusten ruoskalla, ja sen tähden olen alaston Sinun jumalallisesta kuvastasi, oi Vapahtaja, ihmisiä rakastava Jumala, mutta ole minulle armollinen!

Vapahtaja, Sinä tulit korkeuksista maan päälle ja armahdit minua, joka olin rikkomusten ruoskan täysin haavoittama. Sinä, armollinen Kristus, vuodatit minun haavoihini armosi.

Vapahtaja Herra, Sinä annoit ruumiisi sekä sielusi lunastukseksi ja armostasi pelastit minut, joka olen täynnä lukemattomien syntieni parantumattomia haavoja.

Jumalansynnyttäjälle

Sinä synnytit ymmärryksen ylittäen jumalihmisen sanasta Herran ja pysyit neitseenä. Sinua, Neitsyt, me kaikki luodut ylistämme ja korkeasti kunnioitamme kaikkina aikoina!

Toinen irmossi. 8. säv.

Veisuin kiittäkää taivasten Kuningasta, / jota enkelten sotavoimat ylistävät, // ja suuresti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina!

Troparit

Saatuamme Sinut totisesti pidättyväisyyden eläväksi pylvääksi ja kuvaksi me kaikki kunnioitamme Sinun muistoasi, isä Johannes.

Kaikki munkit iloitsevat ja pyhittäjien ja vanhurskusten joukko karkeloi, sillä ansiosi mukaisesti Sinä olet saanut heidän kanssansa seppeleen.

Sinä menit hyveitten koristamana sisälle sanomattoman kunnian häahuoneeseen laulaen kiitosvirttä Kristukselle iankaikkisesti.

Jumalansynnyttäjälle

Neitsyt, älä jätä huomioon ottamatta niitä, jotka Sinun apuasi anovat ja Sinulle kiitosvirsiä laulavat sekä suuresti ylistävät Sinua iankaikkisesti.

Katabasia. 4. säv.

Hurskaat nuorukaiset pelasti pätsissä Jumalansynnyttäjän synnytys, / silloin tosin kuvauksellinen / mutta nyt todellinen, / ja se kutsuu yhteen koko maanpiirin, joka veisaa: / Herran luodut, veisaten ylistäkää Herraa // ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

9. veisu. 5. säv. Irmossi

Riemuitse, Jesaja, / sillä Neitsyt tuli raskaaksi ja synnytti Pojan Immanuelin, Jumalihmisen. / Hänen nimensä on Koitto, // ja kunnioittaen Häntä me Neitsyttä autuaaksi ylistämme.

Troparit

Valtias, minä en noudattanut Sinun käskyjäsi vaan omasta halustani alistuin hekumallisiin himoihin. Minut on riisuttu armosta ja makaan alastomana haavoissani. Sen tähden minä rukoilen Sinua, Vapahtaja: Pelasta minut!

Leviitta ei kyennyt pyyhkimään haavojani, mutta Sinä, hyvä Vapahtaja, tulit sääliväiseni tyköni, vuodatit laupeutesi armon minuun ja parhaana lääkärinä paransit minut.

Kristus Vapahtaja, Sinä laupias, armahdit ja pelastit minut, kun rosvot olivat lyöneet minuun kauheita haavoja, ja annoit lunastukseksi, ikään kuin kaksi denaria, sielusi ja ruumiisi!

Jumalansynnyttäjälle

Ymmärryksen ylittävä on synnytyksesi, oi Jumalan Äiti! Miehetä Sinussa tapahtui sikiäminen ja neitseellisesti Sinä synnytit, sillä Hän, joka syntyi, on Jumala. Häntä kunnioittaen me ylistämme Sinua, Neitsyt, autuaaksi!

Toinen irmossi. 8. säv.

Ihmiset, suuresti kunnioittakaamme / ja veisuin ylistäkäämme puhdasta Jumalansynnyttäjää, // joka palamatta otti kohtuunsa Jumaluuden tulen!

Troparit

Sinä, autuas, olet tullut Jumalan lähettämänä syntejään potevien parantajaksi, mutta pahojen henkien kauhuksi ja poiskarkottajaksi. Sen tähden me Sinua autuaaksi ylistämme.

Sinä, isä, jätit maan, turmeluksen asumuksen, ja asetuit asumaan sävyisien maahan. Heidän kanssansa Sinä nyt riemuitset jumalallisessa nautinnossa.

Tänään on juhlapäivä, joka kutsuu kaikkia munkkien laumoja hengelliseen karkeloon, turmeluksettoman elämän ateriapöytään.

Jumalansynnyttäjälle

Hän, joka on muinoin kukistanut kavalasti esivanhempamme pettäneen ihmismurhaajan, tultuaan Sinuun, oi Puhtahin, syntyi Sinusta ja pelasti kaikki meidät.

Katabasia. 4. säv.

Jokainen maan päällä syntynyt hengen valaisemana riemuitkoon / ja viettäkööt juhlaa ruumiittomat henkiolennot / kunnioittaen Jumalanäidin pyhää riemujuhlaa ja huutakoot: // Iloitse autuain, puhdas Jumalansynnyttäjä ja ainainen neitsyt!

Ylösousemuseksapostilario, ja pyhittäjän eksapostilario, 2. säv.

Sinä, ylistettävä pyhittäjä Johannes, kartoit maailman tarjoamia turmiollisia nautintoja ja ruuan kieltämisellä nöyryytettyäsi lihasi uudistit sielusi voiman ja rikastutit itsesi taivaalliselle kunnialle. Sen tähden älä herkeä rukoilemasta meidän puolestamme!

Jumalansynnyttäjän tropari

Me Sinun pelastamasi, oi Valtiatar, vakaumuksella tunnustamme Sinut Jumalansynnyttäjäksi, sillä Sinä olet sanoin selittämättömästi synnyttänyt Jumalan, joka on ristin kautta poistanut kuoleman vallan ja vetänyt puoleensa hurskasten joukot. Näitten kanssa me Sinua, oi Neitsyt, ylistämme.

Kiitosstikiiroina oktoehoksen ylösousemusstikiirat

Kunnia - - . 1. säv.

Tulkaamme työhön hengelliseen viinitarhaan / ja viljelkäämme siinä parannuksenteon hedelmiä, / ei työskennellen, syöden ja juoden, / vaan kilvoitellen paastossa ja hyveissä. / Ja Herra antaa meille työmme palkaksi denarin, // jolla Hän, ylen armollinen, päästää sielumme synninveloista.

Nyt - -. Jumalansynnyttäjän stikiira

Korkeasti siunattu olet Sinä, Jumalansynnyttäjä Neitsyt, / sillä Hän, joka Sinusta lihaksi tuli, vangitsi tuonelan, / kutsui jälleen Aadamin, kukisti kirouksen voiman, vapahti Eevan, / kuoletti kuoleman, ja me Hänen kauttansa

eläviksi tulimme. / Sentähden me veisaten huudamme: / Kiitetty olet Sinä, Kristus, meidän Jumalamme, / näin suosiollinen meille. // Kunnia olkoon Sinulle.

Suuri ylistysveisu

LITURGIA

Prokimeni, 7. säv.: Herra antaa kansallensa väkevyyden, / Herra siunaa kansaansa rauhalla.

Liitelauselma: Antakaa Herralle, te Jumalan pojat, antakaa Herralle kunnia ja väkevyyys.

Halleluja, 7. säv.

Hyvä on Herraa kiittää / ja veisata kiitosta Sinun nimellesi, sinä Korkein.

Ehtoollislauselma: Ylistäkää Herraa taivaista, ylistäkää Häntä korkeuksissa.

EHTOOPALVELUS SUNNUNTAI-ILTANA

Avuksihuutostikiiroina 4 vuorosävelmän mukaista katumusstikiiraa ja seuraavat triodionin stikiirat:

Stikiirat, Joosefin runo, 3. säv.

Liitelauselma: Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että Sinua peljättäisiin.

Uskovaiset, nähkäämme aikanaan suurta pidättyväisyyden vaivaa, / että saavuttaisimme suuren Jumalan ja Kuninkaan armosta suuren kunnian // lunastettuina helvetin liekeistä.

Liitelauselma: Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni Hänen sanaansa.

Päästyämme nyt yli paastoajan puolivälin, / näyttäkäämme selvästi jumalallisen kunnian alkua / ja rientäkäämme hartaasti kohti hyveellisen elämän päämäärää, // että saisimme katoamattoman nautinnon.

Liitelauselma: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel.

Toinen, Theodoroksen runo, 7. säv.

Päästyämme tämän pyhän paastokauden puolivälin ohitse / käykäämme iloiten suoraan kohti tulevaa / voidellen sielumme hyväntekeväisyyden öljyllä, / että saisimme kumartaa myös Kristuksen, meidän Jumalamme, jumalallisia kärsimyksiä // ja saavuttaisimme Hänen peljättävän ja pyhän ylösnousemuksensa.

Ja 3 minean stikiiraa

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjän stikiira

Prokimeni, 8. säv.: Älä peitä kasvojasi palvelijaltasi, sillä minä olen ahdistuksessa; / joudu, vastaa minulle. Lähesty minun sieluani ja lunasta se.

Liitelauselma: Suojatkoon minua Sinun apusi, Jumala.

Liitelauselma: Nöyrät näkevät sen ja riemuitsevat; elpyköön teidän sydämenne, teidän, jotka etsitte Jumalaa.

Virrelmästikiirat, 7. säv.

Vapahtaja, joka istutti viinitarhan ja kutsui työntekijät, on lähellä. / Tulkaa, te paastokilvoittelijat, / nauttikaamme palkasta, sillä antaja on rikas ja armollinen. // Vähän työtä tehtyämme me saamme sielun armon.

Liitelauselma: Minä nostan silmäni Sinun puoleesi, joka taivaissa asut. Katso, niinkuin palvelijain silmät katsovat heidän isäntänsä käsiin, ja niinkuin palvelijattaren silmät katsovat hänen emäntänsä käsiin, niin meidän silmämme katsovat Herran, meidän Jumalamme, puoleen, kunnes Hän armahtaa meitä.

Toinen, 6. säv.

Langettuaan ryöväriajatusten käsiin Aadamin järki ryövättiin, / hänen sielunsa haavoitettiin / ja hän makasi alastomana, puolustuksetta. / Ei pappi ennen lakia hänestä välittänyt, / ei leviitta lain tultua häneen katsonut, / mutta Sinä Jumala saavuit et Samariasta vaan Mariasta, Jumalansynnyttäjistä. // Kunnia olkoon Sinulle, Herra!

Liitelauselma: Ole meille armollinen, Herra, ole meille armollinen. Sillä kylliksi olemme jo saaneet ylenkatsetta. Sielumme on jo kyllänsä saanut suruttomien pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta.

Marttyyrien stikiira

Sinun marttyyrisi, oi Herra, / eivät kieltäneet Sinua / eivätkä luopuneet Sinun käskyistäsi. // Heidän esirukoustensa tähden armahda meitä!

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjän stikiira

Uskovaiset, ylistäkäämme arkkienkelin tavoin veisuin taivaallista häähuonetta / ja totisesti sinetöityä porttia: / Iloitse, Sinä jonka kautta meille kasvoi kaikkien Vapahtaja, / elämän antaja Kristus ja Jumala! / Kukista omalla kädelläsi jumalattomat hirmuvaltiaat, meidän vihollisemme, / oi puhdas Valtiatar, // kristittyjen toivo!